

pri la esploro en la sekcioj „Foundations of Language” kaj „Comparative Studies”. Tamen, realiĝis nek la fina interkonsento de interlingvistoj, nek plene kompromisa sinteno de aŭtoroj de unuopaj projektoj, tial la ideo de sintezo estis forlasita kaj la alternativo krei novan lingvon laŭ difinitaj lingvistikaj kaj psikologiaj postuloj estis serioze prikonsiderata.

13.4. La tria periodo (1936–1939)

Principa postulo por *la nova lingvo* estis ĝia *normigo* laŭ internacieco de vortradikoj enhavataj en *Standard Average European* (radikaro komuna al la plej multaj eŭropaj lingvoj). IALA organizis unuopajn konferencojn por solvi tiajn taskojn, kaj krome skribe diskutigis elstarajn mondajn lingvistojn. Ezra Clark Stillman (sperta anglisto, pedagogo, leksikografo kaj poeto), asistento de W. Collinson, transprenis la pozicion de la esplordirektoro ekde 1937. Dum Collinson estis esperantisto, Stillman tendencis al naturalismo. En 1936 okazis lingvistika konferenco en Bruselo, pritraktanta kriteriojn de la postulata lingvo. La kriterioj, rezultintaj el demandiloj, lingvistikaj kunsidoj kaj interkonsentoj faritaj dum la menciita brusela konferenco, publikiĝis en 1937. Ili estis dividitaj en tri grupojn: lingvistikaj, pedagogiaj (rilate al lernfacileco) kaj sociaj (rolo de la helplingvo en la socio). La plej gravaj kriterioj estis:

- *apriorismo aŭ aposteriorismo*: aprioraj kvalitoj povas koncerni strukturajn elementojn, kiel ekz.: gramatikaj finaĵoj, derivad-afiksoj, vortkunmetado, vortordo. Kiel ekzemplo de „modifita apriorismo” estas priskribataj finaĵoj *-as*, *-is*, *-os* en Esperanto aŭ finaĵo *-t* por imperfekto en Occidental. La vortradikoj male devus esti aposterioraj. Ekzistas ekzemploj de „ekstrema aposteriorismo”, kiel Basic English aŭ Latino sine flexione, sed ankaŭ modifita aposteriorismo, dividebla en tri grupojn:

- radikoj:
 - 1) internaciaj – latindevenaj, kun aldono de francaj, germanaj, slavaj kaj Esperantaj
 - 2) identaj aŭ similaj en sudromanaj lingvoj, aldone germanaj, anglaj, Occidental-aj
- vortkreado:
 - 1) aŭtonoma derivado per afiksoj kun difinita funkcio, ekz. Ido
 - 2) derivado influita de etnolingvoj, laŭ vidpunkto de logiko
- gramatika strukturo:
 - 1) klare diferencigitaj vortspecoj
 - 2) deviga aŭ nedevisa fleksio, ekz. akuzativo
 - 3) ebla uzo de helpverboj, ekz. por futuro, kondicionalo, kiel en Novial
 - 4) helpverbo uzata apud fleksiaj formoj, ekz. pasintaj tempoj en Ido.

Akoraŭ ne klaris, ĝis kioma grado la internacia lingvo baziĝu sur etnolingvoj, ĉar la internaciismoj kutimaj en eŭropaj lingvoj ne estas konataj en ne-eŭropaj lingvoj. Kiel solvo ofertiĝis malgranda kvanto de etnaj radikoj kombinita kun afiksoj kaj precizaj terminoj de latina kaj greka deveno. Resume, preferata estis modifita apriorismo en gramatiko kaj aposteriorismo en la vorprovizo, kie estu reliefigitaj latinaj radikoj.

- *struktur-analizaj kriterioj*: kiel ekzemplo de la ekstreme analiza lingvo servis la ĉina, kie novaj vortoj kreiĝas kiel kombino de nemodifitaj unuopaj vortoj. Neniu el la pristudataj lingvoj havis tian forte izoligan tendencon. Kiel afiksoj nedeformantaj la radikon estis